

[A. C. D. Petersen.]

kan den højtærede Minister ikke vente mit Partis Tilslutning til Ændringen, saa meget mere, som det jo var efter mit Partis dybtgaaende Undersøgelse, at man i 1928 gik til at ændre Loven af 29. Marts 1924, og der er siden den Tid ikke gjort Erfaringer, som kunde føre til en ændret Stilling for vort Vedkommende, saa vi kan, som sagt, ikke give vor Medvirkning til at gennemføre den her foreslaaede Ændring.

Hvad § 2 angaar, er den jo en Videreførelse af den Interesse, Ministeriet har for at give Henstand med de stipulerede Betalinger, som kriseramte Borgere har at yde. Dette tyder paa, at det i hvert Fald paa nærværende Tidspunkt af Ministeriet erkendes, at Skattetrykket er saa haardt, at Skattebetalingen ikke kan effektueres af en hel Mængde Skatteborgere under de nuværende Forhold, og derfor henleder jeg den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om ikke det var mere rimeligt, at man fik Skatterne nedsat i Stedet for at give Henstand. Det er efter min Opfattelse en farlig Vej for Kommunerne at give Henstand med Skattebetaling i stort Omfang; hvis Krisen fortsættes et Stykke Tid endnu, vil disse Henstandsbeğæringer naturligvis blive overmaade mange. Jeg maa gaa ud fra, at den højtærede Minister mener, at saa skal Kommunerne skaffe de Beløb til Veje, som de skal bruge, gennem Optagelse af Laan, men hvis nu Krisen bliver saa alvorlig, at disse Skatter helt fortabes, at det ikke bliver muligt for de paagældende at betale disse personlige Skatter, saa har man altsaa tilrettelagt Forholdene saaledes, at Kommunerne har gældsforpligtet sig yderligere til Byrde for dem, der i Fremtiden skal udrede Skattebeløbene. Det undrer mig ogsaa i nogen Grad, at man, saaledes som det fremgaar af Lovforslagets Bemærkninger, har nøjedes med at forelægge Forslag om Henstand med de *personlige* Skatter. Derfor tror jeg, at Bemærkningerne til § 2, hvorefter man ogsaa anbringer Landbrugerne under den Kategori, som skulde have Henstand med Skattebetalingerne, i Virkeligheden kun er et Forsøg paa at bluffe Befolkningen; for de kriseramte Landbrugere har saamænd ikke haft nogen Indtægt at betale Skat af, der betyder noget for Skattebetalingen, og der er ikke Tale om at give Henstand med Ejendomsbeskatningen, som naturligvis rammer det kriseramte Landbrug haardest, og som de derfor har vanskeligere ved at betale. Naar derfor den ærede Ordfører

for Socialdemokratiet taler om, at der i den gamle Lov var nogle klassebestemte Hensyn, saa maa jeg sige, at jeg synes, at der i § 2 netop er et klassebestemt Hensyn, som den højtærede Regering agter at tage, og under denne Klasse er altsaa det kriseramte Landbrug ikke medtaget. Hvis disse Landbrugere skulde medtages, vilde det ikke være tilstrækkeligt at give Henstand med de personlige Skatter, der som nævnt ikke har nogen Betydning for dem, fordi de ingen Indtægt har haft, men snarere har haft Underskud af deres Bedrift, og som Følge deraf kommer de ikke til at betale personlig Skat til Kommunen.

Jeg kan derfor sige, at det konservative Folkeparti selvfølgelig er villigt til at undersøge dette Problem, som naturligvis har Interesse for mange Skatteydere; men saa vidt vi paa nærværende Tidspunkt forstaar Lovforslaget, maa vi sige, at vi ikke ser megen Grund til at gennemføre de Bestemmelser, den højtærede Minister her har foreslaaet. Jeg vil derfor sige, at jeg advarer imod disse Bestemmelser; men naturligvis er vi villige til i et kommende Udvalg at være med til at undersøge Spørgsmaalet nærmere.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Bestemmelserne i Lovforslagets § 1 har vi jo drøftet ved tidligere Lejligheder, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad jeg derom sagde ved Behandlingen af Lovforslaget i Fjor, at vi i sin Tid var imod de Indskrænkninger, der indførtes i 1928, og anser det for en rimelig og fornuftig Ordning at vende tilbage til de samme Regler, som gjaldt efter den Lov, som det ærede Medlem Hr. Krag som Minister gennemførte i 1924.

§ 2 er jo en ny Bestemmelse, og jeg er veltilfreds med at høre det ærede Medlem Hr. Krag tage saa velvilligt paa den, som han gjorde. Man maa naturligvis indrømme, at i Øjeblikket vil der for mange Mennesker være betydelige Vanskeligheder forbundet med at fremskaffe de Skatter, der er paalignet dem. Jeg tror, at man maa erkende, at selv om de kan klare sig, naar de faar nogen Henstand, vil det for mange ikke være muligt med de forringede Indtægtsmuligheder for Landbrugserhvervet og andre Erhverv at betale Skatterne indenfor det Tidsrum, som kræves, saafremt deres Valgret skal bevares. Det vil i mange Tilfælde være vanskeligt for Kommunalbestyrelserne, selv om deres Ret blev udvidet til at kunne eftergive Skatten, at eftergive disse Skatteydere den paalignede Skatteydelse, og jeg tror, man vil